

برآورد ضریب همخونی و اثر آن بر صفات قبل از شیرگیری در گوسفند مغانی

محمد مهدی غلام بابائیان^{*}، امیر رشیدی، محمد رزم کبیر، ابراهیم میرزا محمدی
گروه علوم دامی دانشکده کشاورزی دانشگاه کردستان

* نویسنده مسئول: محمد مهدی غلام بابائیان، mehdi.gholambabaeian@uok.ac.ir

چکیده

در این پژوهش از اطلاعات شجره ۱۰۶۴۹ راس بره نژاد گوسفند مغانی که طی سال‌های ۱۳۷۴ تا ۱۳۸۸ از مرکز پرورش و اصلاح نژاد گوسفند مغانی واقع در جعفرآباد مغان جمع آوری شده بود، برای برآورد ضریب همخونی و ارزیابی اثر آن بر صفات قبل از شیرگیری با در نظر گرفتن ضریب همخونی در مدل به عنوان متغیر کمکی استفاده شد. میانگین ضرایب همخونی کل جمعیت ۰/۵۱ درصد و جمعیت همخون که ۲۹ درصد کل حیوانات شجره را شامل می‌شدند، ۱/۷۴ درصد بود. حداقل و حداکثر ضریب همخونی به ترتیب صفر و ۲۸/۱۳ درصد بود. میانگین ضریب همخونی کل جمعیت و جمعیت همخون برای حیوانات دارای رکورد وزن تولد به ترتیب ۰/۶۸ و ۱/۷۳ درصد و برای حیوانات دارای رکورد وزن شیرگیری، افزایش وزن روزانه تا شیرگیری (ADG) و نسبت کلیبر به ترتیب ۰/۶۴ و ۱/۸۹ درصد بود. افزایش ضریب همخونی در هر سال ۰/۰۲۷ درصد بود که از نظر آماری معنی‌دار نبود ($P > 0/05$). تجزیه و تحلیل اثر همخونی بر صفات مورد نظر با روش حداکثر درستنمایی محدود شده (REML) با استفاده از ۱۲ مدل حیوانی انجام شد. مناسب ترین مدل با استفاده از معیار آکایک تعیین شد. ضریب تابعیت وزن تولد، وزن شیرگیری، میانگین افزایش وزن روزانه تا شیرگیری و نسبت کلیبر از ضریب همخونی به ترتیب $0/000 \pm 0/004$ و $-0/005 \pm 0/006$ - کیلوگرم، $-0/076 \pm 0/052$ و $-0/006 \pm 0/063$ بودند ($P < 0/01$).

واژه‌های کلیدی: ضریب همخونی- وزن تولد- وزن شیرگیری- نسبت کلیبر- گوسفند مغانی

مقدمه

همخونی در اثر آمیزش بین افرادی که دارای جد مشترک هستند، ایجاد می‌شود. پیامد اساسی داشتن جدمشترک برای دو فرد، این است که هر دو فرد خویشاوند ممکن است همانندهای یکی از ژنهای موجود در جد مشترک را دارا باشند. بنابراین با آمیزش این افراد ممکن است، این ژن‌های همانند را به نتاج خود انتقال دهند(۱). همخونی موجب کاهش واریانس ژنتیکی داخل یک فامیل، کاهش هتروزیگوستی و به تبع آن افزایش هموزیگوستی، افزایش ظهور اثرات ژن‌های زیان آور، تغییر ساختار ژنتیکی جمعیت و کاهش عملکرد صفات مرتبط با شایستگی و تولید می‌شود(۳). در پرورش حیوانات مزرعه‌ای به صورت گله‌های بسته و کوچک در ایستگاه‌های تحقیقاتی، احتمال ایجاد همخونی و مشکلات ناشی از آن وجود دارد. لذا برای حفظ ساختار ژنتیکی هر جمعیت و جلوگیری از آثار زیان بار همخونی، لازم است که اطلاعات حاصل از شجره حیوانات، نوع آمیزش‌ها و خصوصیات ژنتیکی آن جمعیت جمع آوری و تجزیه و تحلیل گردد(۱). هدف از این پژوهش، برآورد ضریب همخونی جمعیت گوسفندان مغانی ایستگاه جعفرآباد مغان و ارزیابی اثر آن بر صفات وزن تولد، وزن شیرگیری، میانگین افزایش وزن روزانه تا شیرگیری (ADG) و نسبت کلیبر با در نظر گرفتن همخونی به عنوان متغیر کمکی در مدل‌های ارزیابی ژنتیکی می‌باشد.

مواد و روش‌ها